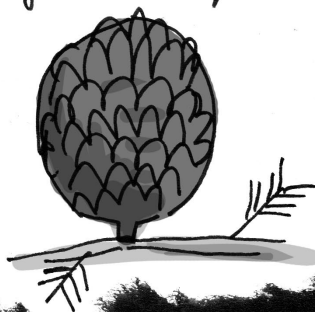
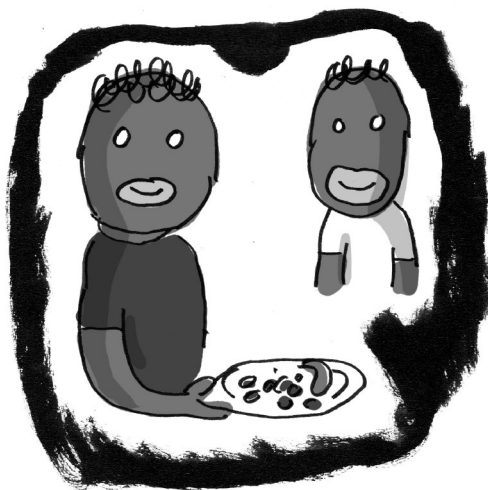

La festa
fa pimza

La festa uneix, la festa fa pinya.

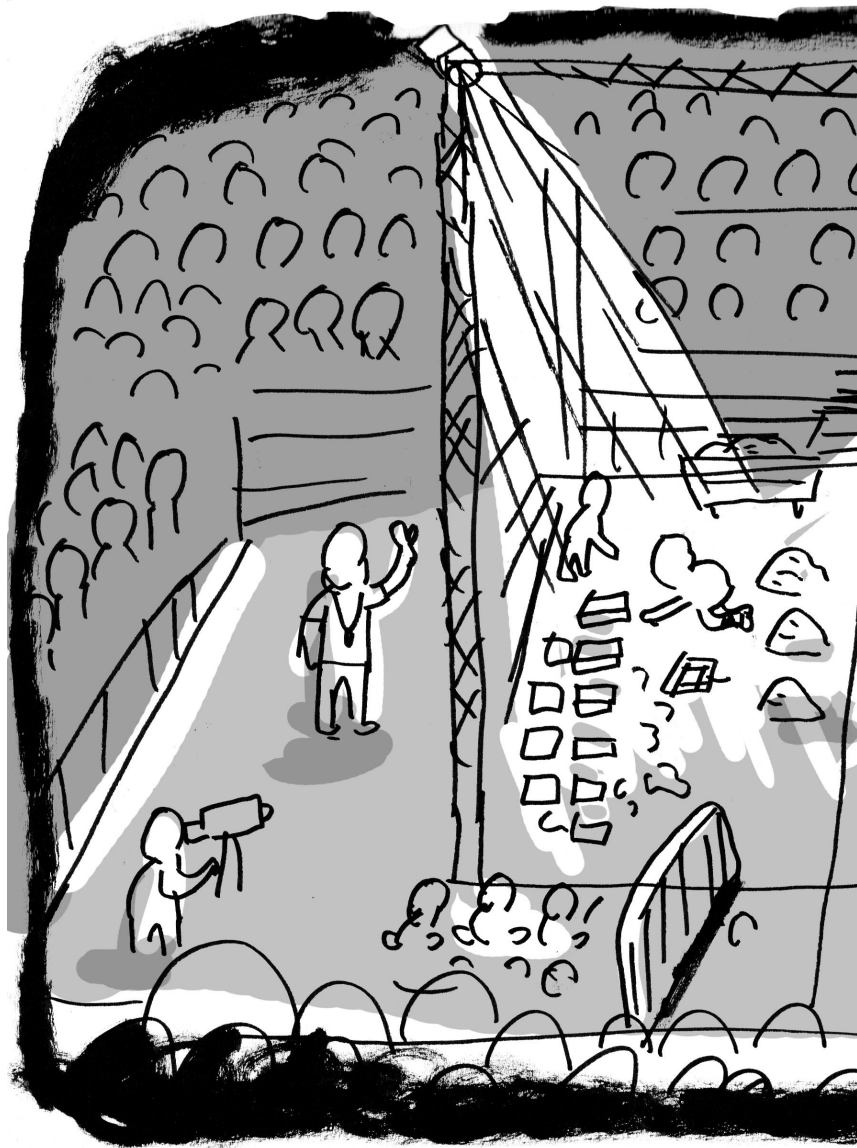
Això és clar i més si és amb menjar i beure. Hi ha un factor diferencial a la Festa Major de Granollers i, perquè després diguin, són unes festes que no estan polititzades. Fins i tot a l'Ajuntament no onegen banderes, tan sols la de les dues colles: blancs i blaus. Res de guerra de banderes, la Festa Major hauria de ser un bon moment per aparcar tota aquesta tonteria, cony!! Però sobre de tot som persones. La única rivalitat que es viu és la de les colles, les quals no tenen ideologies i se n'hi forma part per pura simpatia. Estan integrats fins i tot els de fora, però no com jo, sinó els de fora fora. Ahir a la nit vaig poder veure uns negrets, crec que de Senegal, que van preparar un sopar popular amb les receptes picants i saboroses del seu poble. I també vaig veure un nens peruans al·lucinats al correfoc.

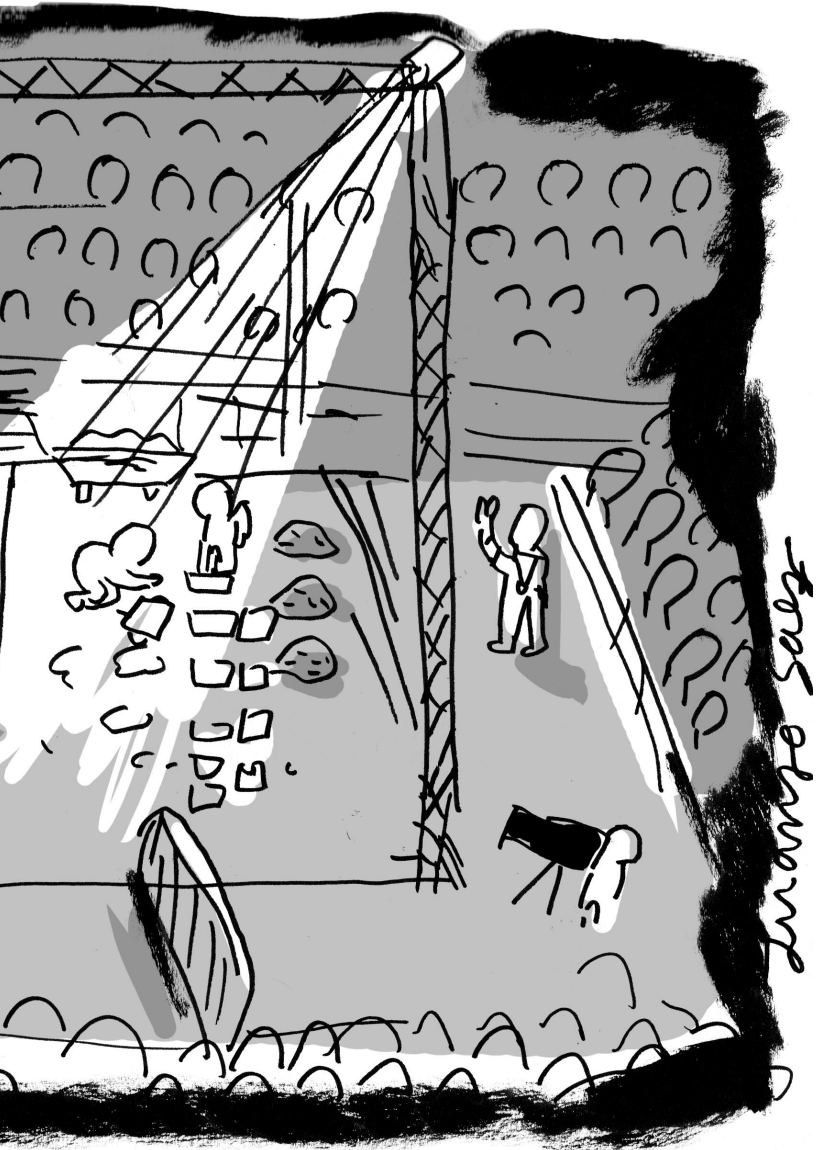

Avui s'ha celebrat la gran competició de rajolers on s'enfrontaven dos nois per fer el màxim nombre de totxanes i rajoles. Tot estava organitzat en plan competició esportiva, amb tot el "tinglado": àrbitres, jutges, seguidors, animadors, etc. Tot molt contemporani, excepte l'esport en si mateix que pertany a la manera com es feien les totxanes al passat i que, com vaig explicar l'altre dia, dóna significat a l'esperit de la Festa Major. Tot m'ha recordat al "Presing Catch".

Aquests dies he tingut temps per reflexionar sobre tot això de la competició i sobre la rivalitat i se m'acudeix que pot ser alguna cosa tipus Windows i Mac, Coca-cola i Pepsi, l'existència d'un bàndol reforça l'altre. En aquest cas, l'intent que cada bàndol procuri ser millor per tal de guanyar al contrincant, fa que la festa sigui millor i, alhora, que el poble sigui millor. Una idea que a mi, a priori, sempre m'ha semblat xunga, molt capitalista i dels ianquis, però pot ser que l'ésser humà sigui tan "cutre" i pobre d'esperit que necessita la competència per funcionar, suposo que en el fons seguim sent micos. Si sóc honest, jo mateix m'he buscat rivals a la meua carrera, a en Jordi Labanda li tenia odi africà, però durant un temps em va ajudar a superar-me fins que, finalment, el vaig guanyar i en vaig perdre l'interès (això no és realment així, però ara, escrivint a les 2 de la matinada i amb una copeta ho visc així).

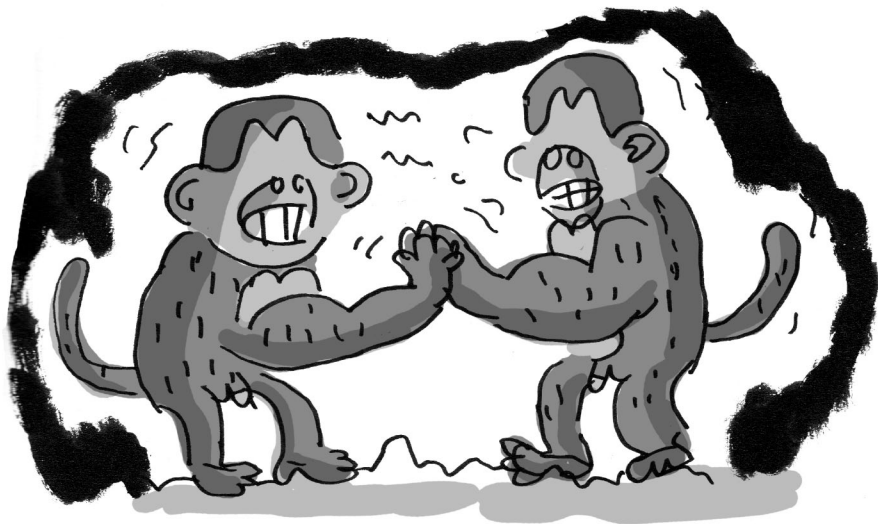

L'orange Saes

Per finalitzar, m'agradaria puntualitzar una cosa. Per començar, sempre he detestat tot el que fos tradició i festes populars, els que em coneixen ja ho saben. Vaig venir a Granollers perquè em va la marxa i els reptes. Em vaig imaginar de processó amb el Sant Patró i altres tipus de ritus ancestrals com ara córrer davant d'un bou i fins i tot em va fer morbo. Sóc un tio de ciutat i quan era jove anava a tot allò que era modern: festivals, exposicions i tota mena de gilipollades per l'estil, desfilades de moda i clubs de música electrònica. Ara, per sort, m'he fet gran i veig

la part bona de tot i, a sobre, he vist que la Festa Major de Granollers és un altre rotllo, que la fa la gent. Amb la única pretensió d'estar units, de passar-s'ho bé i que el poble sigui cada vegada millor. Això sí, encara no sé com em van trucar per fer una cosa així. Pot ser que tot hagi estat un feliç error.

Y, per últim, he de donar-vos les gràcies per treure'm punyetes i prejudicis. Sóc una mica menys modern però més persona (ara he quedat molt bé).

Gràcies a tots, sou molt macos.

Juanjo Sáez

